

PALESTINAKO BIZITZA

1947. urtean gaude, Palestinan (Gazan). Jendea pozik eta lasai bizi zen leku horretan baina, azaroaren 30ean Israelek gerra bat hasi zuen Gazaren lekua hartu nahi zuelako poliki-poliki, nahiz eta Gazak ez nahi du eman Israeli bere herria eta Palestinako lekua hartu, beraien lekua delako. 1948an Israelek akordio bat egin zuen Gazari bakean uzteko, Gazak pentsatzen zuen benetan bakean utzi behar zuela, baina, 18 urte eta gero berriz Israelek, Gazari lekua hartu nahi zuen eta gerra bat hasi zen sei egunekoa, eta bertan Yasmin jaio zen. Urteak igaro ziren gerraka Israel saiatzen Palestinako herria hartu nahi zuelako.

2023. urtean gaude, Palestinan (Gazan). Jendea nahiko lasai bizi zen baina oraindik bere burua defendatzen jarraitzen du. Yasmin jaiotatik gerretan bizi izan zen, ez zuen bizi bere bizitza normala edozein pertsona baten moduan. Yasmin betidanik izan da indartsua, ausarta, azkarra eta inoiz ez zuen beldurrik eduki ezerena. Egun batean Yasmin jendeari laguntzen zegoela, bere aitona hil egin behar zegoela entzun zuen eta gauzak esku tartean laga eta ospitalera joan zen korriketan. Yasminen aitona hil aurretik Yasmineri esan zion “*lur azpian*” hitzak baina berak ez zuen ulertu. Galdetu egin zion baina bera momentu hartan hil egin zen eta Yasmin zalantza horrekin geratu zen. Han bertan hasi zen gure benetako Yasmin, herriaren salbatzailea.

Yasminek egun hartan ez zekien zer egin, zalantzetan zegoen eta triste batera, bere aitona hil egin zelako. Momentu hartan ahaztu egin zitzaion eta egun batzuk igaro eta gero, gogoratu egin zen aitonak esandako hitza. Denborarik galdu gabe ordenagailua hartu eta satelliteak eta lur planoak bilatzen zuen pazientzia handiarekin baina ez zuen topatu ezer. Yasminek pentsatzen zuen denbora gutxitan topatu ahalko zuela baina hilabete batzuk igaro ondoren ez zuen ezer topatu. Batzuetan laguntza eskatu nahi zuen fidatutako norbaiti, bere aita, bere anaia edo bere ahizpa, baina ezin zuen esan inoreri berak bakarrik zekielako eta bere aitona fidatu zuen topatuko egingo zuenik eta horregaitik bilatzen jarraitu zuen.

Bi urte igaro zen, Yasmin erizain bat bihurtu zen mediku asko behar zutelako. Gabeko 00:00ak ziren eta Yasmin ez zuen topatu “*lur azpian*” hitzak esan nahi zuena, momentu horretan nekatu egin zen eta ez zuen nahi zalantza hori argitu, bertan ospitalera bueltatzean zulo bat aurkitu zuen bere aitonaren lehenengo letraren izen eta abizen osoa metal batekin markatuta. Bere erara bultatu zen, pantsatzen hasi zen zer egin. makurtu eta zulatzen hasi zen zulo horretan, Zulatu, zulatu eta zulatu bertan gauza metal bat aurkitu zuen eta gehiago zulatu egin zuenean pantaila bat agertu zion. Yasmin bertan “*lur azpian*” esanahiarekin batera eta zulo horrekin batera bat egin zuen, hasieran pentsatzen zuen kutxa bat izango zenik ondo gordeta duena lur azpian, baina pantaila agertu zenean, eskailera batzuk agertu ziren eta bertan bunker esanahia topatu zuen.

Yasminek ez zekien zein zen koea paitailan dagoen atea irekitzeko, eta momentuan motibatu egin zen.

- Ez nahiz errendituko bukaerara heldu arte- esan zuen gogoz eta ausart.
ikarragarri pozik geratu zen berak bilatzen zuenari topo egin zuen, baina kodea bilatu behar zuen.

Egun batzuk igaro ondoren, gogratzen eta gogratzen eta gogoratzen jarraitu zuen, ez zuen ideiarik eduki zein izango zen kodea, bere aitonaaren jaioteguna jarri zuen, bere jaioteguna ere bai baina ez zuen lortu. Ordu batzuk igaro ondoren, 5 urteko mutil bat pasa zen bere aitarekin, Yasminen ondotik, eta mutilaren aitak abesti bat jarri zion. Yasminek abesti hori entzuterakoan oroitzapen onak gogoratzen hasi zen bere aitona betidanik jarri egiten ziolako

*Non daude **milioiak**?*

Non dago arabiar herria?

Non dago arabiarren haserrea?

Non dago ohore arabiarra?

*Jainkoa gurekin dago, zapaltzaileak baino indartsuagoa da. Bularra **baten** biltegi bihur dezatela. Eta bere **bi** begietan zauritzen dena*

*Non daude **milioiak**?*

....

Hurrengo egunean abesti hori gogoratzerakoan berriz, zenbaki batzuk agertzen ziren eta Yasminek pantaila aurrean zeukanean hasi zen jartzen zenbakiak, **Milioi** bat, **bat** eta **bi** zenbakiak. Pantaila kargatzen zegoen eta momentu hartan atea zabaldu zitzaion. Yasamin oso pozik jarri zen eta eskailerak jaitsi eta argia puztu ondoren oso harrituta gelditu zen ez zuelako inoiz horrelako gauza baten antzeko bat ikusi. Barruan bertan pantaila handi bat zegoen eta ondoan dronak zeuden, ere lanerako ordenagailu bat, oheak eta argia zegoen, janari asko zegoen baina janari horiek duten data aspaldikoak ziren eta bota egin behar zuen. Lehenengo gauza egin zuena izan zen bunker hori ezagutu, eta gero pantailarekin dronak konektatu, zerutik dena ondo ikusteko. Ordenagailuaren ondoan gutun bat zegoen bere aitona idatzitakoa:

Kaixo nire txapelduna!

Espero gustura ibiltzea nik egindako opariarekin, asko fidatu dut zuregandik banekielako lortuko duzula. Orain zure eskuetan uzten dizut eta hau zure lekua izango da, guztion lekua.

Zurea izango da nahiz eta nire esfortzua izan eta ez dizuet ezer esan. Leku honek nire sekretu eta amets asko gorde ditut urteetan zehar. Betidanik pentsatu dut nire ondorengo batek aurkituko duela, eta han zeu izan duzu saria.

Naiz eta ni zure ondoan ez egon, pozik nago leku hau bakarrik topatu duzula inoren laguntzagatik eta goitik ikusi dut dena egin duzuna leku hau aurkitu arte. Badakit nola egongo zara mezu hau irakurri ondoren baina ni beti pozik egongo naiz leku hau topatu duzulako. Orain sentitu hemengo bakea eta segurtasuna ni sentitu dudak moduan.

Zure maitea aitona.

Yasmin negarrez hasi zen gutuna irakurri ondoren eta ez zekin zer egin. Minutu batzuk igaro ondoren mezu hori oso ondo gorde zuen bere mahai azpian eta ospitalera abiatu zen. Bidean zegoela eta, ez zekien nola esango zuen bere gurasoei. Yasmin ospitalera heldu zenean gurasoengana joan zen oso azkar. Gurasoak oso nekatuta itxura zeukaten.

- Ama aita zuekin hitz egin nahi dut nire bulegoan mesedez- esan zuen Yasminek.

Gurasoak pentsatzen zuten beste txorakeri bat esango zuela baina esan behar zuena ez zen txorakeri bat baizik eta beraiek lagundu hal ziotena beraien bizi irauteko.

- Ama, aita badakizuen moduan aitona hil zen orain dela hilabete batzuk eta ni egon nahiz oso sospetsu gauza batena, ezta?- Esan zuen Yasminek.
- Bai- Gurasoak erantzun zuten nekatuta.
- Badakizue zer topatu dut?- Erantzun zuen intrigaz Yasminek.
- Ez dakigu zer topatu duzun Yasmin zu esan- Esan zuen amak.
- Gerturatu- Esan zuen Yasminek.
- Bunker bat topatu dut- Erantzun zuen oso baxu.
- Benetan?- Erantzun zuten.
- Bai, gaur gabeen joango gara familia eta gu bunkerrera Israeleko militarrek konturatu gabe.

Gurasoak oso pozik gelditu ziren Yasminek esandakoa. Goizeko 01:30ean Yasminek familia eta bera abiatu ziren bunkerrera isiltasunean, eta heltzerakoan Yasminek gauza guztia utzi eta ordenagailua zabaldu zen albiste jarri zuen munduan ikusteko zer gertatzen den. Yasminek Ikusi zuena oso baliagarri izan zuen, Espainiako, Turkiako, Iraineko, Noruegako, Irlandako.... herriko jendeek abiatu ziren Palestinari laguntzeko. Yasminek momentu hartan pentsatu behar zuen nola sailatu laguntzen jendeek datorrenei eta Bere herriari.

Egun batzuk igaro ziren eta Yasmienen familia hobeto bizi ziren, denetatik zutelako baina kanpoko jendeari pentsatu behar zuen nola lagundu, bunkerra handia zen eta familia batzuei ere lagundu behar zuelako. Ez daki zer egin alde batetik jendea kanpotik datorrenei ideia bat egitea laguntzeko bestetik bunkerra eta bestetik bere herrialdeko jendea laguntzea. Yasmin ezin zuen gehiago baina bere aitak hurbildu zen eta esan zion lagunduko diodala, eta Yasmin pozik geratu zen. Yasmin ordenagailua pantailan jarri eta planifikazioan hasi zen, bere aitak bitartean familia batzuei sartzen hasi zuen. Yasminek dronak bidali nahi zuenean zerura goitik dena ikusteko baina momentu hartan ondoan zuen telefonoa deitzen hasi zen.